

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

Pozývame vás teraz sledovať s nami program „Victor Truviano: breatharián z Argentíny“ – v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Argentína, „krajina striebra“, je zdobená majestátnym pohorím Ánd na západe a zdieľa hranicu so širým Atlantickým oceánom na východe. Cestujeme do tejto krásnej krajiny, aby sme spoznali Victora Truviana, breathariána. Victor sa dostal na titulky v argentínskych médiách za svoj unikátny životný štýl. Zdravia ho ako človeka, ktorý nejedol tri roky. Na niekoho, kto vyzerá taký mladý, čo sa týka ľudských rokov, Victor vyžaruje auru starobylej múdrosti. Čo spôsobilo, že zmenil svoj životný štýl a stal sa nezávislým na jedle? Victor sa podelil o svoj životný príbeh s reportérom Supreme Master Television v Argentíne. Mohli by ste nám povedať niečo o svojej minulosti,

aký bol váš život? V mojom živote som prešiel mnohými etapami. Keď hovorím o svojom živote, neznamená to pre mňa rozprávať len o posledných 30, 40, 50 rokoch, ale o mnohých rokoch predtým, potom by sme tu boli mnoho hodín. Môžem sa ale podeliť o svoj život v tomto poslednom časovom období. V poslednom období som prešiel mnohými etapami. Prvá etapa začala tým, čo mnohí označujú ako „minulé životy“, môj minulý život sa začal aktivovať. Avšak, keď si pamätáte všetky svoje životy, nie sú minulými životmi ale len spomienkou. Victor bol vynikajúcim huslistom, ktorý sa ponoril do svojho umenia. Bol som huslista. Cvičil som mnoho hodín denne, takmer celý deň, niekedy som cvičil 15 hodín denne, keď som sa pripravoval na koncert. Taktiež som učil mnohých študentov. Touto etapou som prechádzal mnoho rokov. Keď bol Victor oveľa mladší, začal mať nadzmyslové zážitky, ktoré sa stali súčasťou jeho života. Takže, začalo to, vo veku 5 rokov, áno. V tom okamihu, kedy som začal tiež prijímať prenosy, ktoré, no, môžem ich

nazvať „prenosmi“, keď vesmír vysielal nejakú informáciu cez fyzické telo – nejaká informácia, ktorá nie je brzdená myslou, prichádza dole priamo do tela, bez akejkoľvek prekážky... priamo. Takže najskôr som začal prijímať prenosy a vtedy sa aj môj život začal aktivovať. Počas týchto minulých období som prijímal prenosy vo veku 5, 9, 17 rokov a takmer každý deň počas posledných 4 rokov. Keď ste spomínali prenosy, ktoré ste prijímali od veku 5 rokov, alebo ktoré vtedy začali, ako ovplyvňovali vaše okolie, ľudí, s ktorými ste prichádzali do styku, priateľov? Môžete nám o tom niečo povedať? Áno, mnohokrát som bol viac menej sám. Keď som bol dieťa, bol som celkom sám. Potom od veku 7 rokov som začal byť s ostatnými deťmi. Väčšinu času to nebolo ťažké, skôr to bola iná situácia byť s inou osobou, povedať „ahoj“. Akoby tam bola bariéra, ktorú som mohol vidieť a cítiť – nie energia, pretože nehovorím o energii – ale dokázal som vnímať inú bytosť odlišným spôsobom

a moje ústa
sa okamžite zatvorili.
Žiadne rozprávanie,
žiadna komunikácia.
Áno, možno vo veku
12 alebo 13 rokov
sa to začalo otvárať
iným spôsobom.
Mali ste niekoho, s kým
ste sa o to mohli podeliť
alebo sa o tom porozprávať?
Nie, nie, nie.
Bolo to niečo,
čo som v tom čase
ani nepovažoval za také
dôležité, pretože som si
mnohokrát myslel,
že to je moja predstavivosť
a muselo sa mi stať
mnoho vecí,
aby som to nevidel
ale skutočne cítil,
a oni ma donútili vidieť to.
Ako začala Victorova
cesta k breathariánstvu
pred štyrmi rokmi?
Relácia
Medzi Majstrom a žiakmi
bude pokračovať
o malú chvíľu.
Zostaňte prosím s nami na
Supreme Master Television.
Vitajte späť
pri sledovaní relácie
Medzi Majstrom a žiakmi.
Pokračujeme v programe
„Victor Truviano:
breatharián z Argentíny“.
Pred štyrmi rokmi
sa Victorov život
dramaticky zmenil.
Jeho stretnutia
s cudzincami z celého sveta
po hlbokom
vnútornom zážitku
boli začiatkom novej
kapitoly jeho života.
Začalo sa to diať
takmer pred štyrmi rokmi.
Viac než pred štyrmi rokmi,

sa začali uskutočňovať
rôzne prenosy,
počas ktorých
som bol v bezvedomí
tri alebo štyri dni –
povedzme „v bezvedomí“
pre lekárov, ale pre mňa
to znamenalo byť
vo vedomom stave,
a tiež sa začali diať
rôzne náhody,
až doteraz,
až do súčasnosti.
Bolo to v Capilla del Monte
v Córdobe.
Bol to prvý prenos,
kedy som začal byť „vedomý“
po 3-4 dni – chcem povedať,
že som nebol vo svojom tele.
A keď som sa vrátil,
rôzni ľudia z celého sveta
prichádzali, hľadali
a pýtali sa na „Victora“,
a hovorili,
že mám nejaké informácie
pre každého z nich.
Práve vtedy a tam
som si uvedomil,
že v tom okamihu sa stalo
mnoho vecí,
pretože samozrejme
nedokázal som pochopiť
niečo (ten prenos),
čo nebolo pre mňa.
Napriek tomu,
keď títo ľudia
prijali tie informácie,
ich gestá...
neviem, ale telo vždy hovorí,
chápate?
Bolo neuveriteľné,
čo sa v tom čase dialo.
To bolo pred štyrmi rokmi.
Bolo to veľmi zaujímavé,
pretože moje meno je
Victor Fabian. A nikdy
som nepoužíval meno
„Victor“ – všetci ma poznali
ako „Fabiana“ –
a títo ľudia prišli

a pýtali sa na „Victora“.
A od toho okamihu
používam svoje prvé meno,
„Victor“.
A vtedy sa začalo objavovať
priestorové (vedomie),
čulosť,
a tiež mentálna ľahkosť –
v tom okamihu sa stalo
mnoho vecí.
A tak som odvtedy
už viac nehral na husle,
zavesil som to na klinec.
Tak ako boxer zavesia
svoje rukavice,
ja som zavesil svoje husle
a v zlomku sekundy
sa začalo diať
množstvo vecí.
Stal som sa celistvejším.
Temer každodenné Victorove
nadmyslové zážitky
otvorili zorné pole,
ktoré prekračuje
čas a priestor.
V skutočnosti sa zdá,
že vďaka tejto
vnútornej komunikácii
sa Victor viac zladil
s vibráciami Boha.
Keď odídete
zo svojho fyzického tela,
vaše srdce bude
klinicky mŕtve,
a hm, v tom okamihu
som sa držal čoho,
čo nazývam „Tá Vec“,
to znamená vesmír,
Boh –
akékoľvek meno chcete
– ten stav bez emócií
a keď som sa vrátil
do svojho tela
vrátil som sa v takom stave
bez emócií.
Od toho momentu mám
inú objektivitu (nestrannosť)
voči všetkým situáciám,
je to rovnaké
v každej situácii.

Každá situácia má rovnakú psychologickú dôležitosť a ja to skutočne vidím, ak vás niečo ovplyvňuje, či je to dobré alebo zlé, to čo vás ovplyvňuje; je to rovnaké. Akoby som bol v tomto stave, kedy ma nič neovplyvňuje a som v stave bez emócií. A keď som uvedený späť do svojho tela, alebo keď sa vrátíme do tela, aktivuje sa to, čo nazývam „spätná väzba“ buniek. A vlastne v tom okamihu skutočne dokážem cítiť „večnosť“. Potom nerobím nič a mám viac času, zotrávam ako v tomto prechode teraz. Čo teda priviedlo Victora k nezávislosti na jedle? Bola to vedomá voľba? Boli v tom obsiahnuté nejaké prípravy? Kedy ste prvýkrát rozmýšľali, ak si spomínate, o možnosti byť pranariánom? Nikdy. Chcem povedať, cítim, že neexistuje žiadna technika na dosiahnutie stavu, kedy prestaneme jesť a podobne. Cítim to tak, pretože tak sa to prihodilo mne. Nehľadal som to – bolo to niečo prirodzené. Vzrástlo sa to po procese, ktorým som prešiel pred štyrmi rokmi. Ale napríklad už vo veku 4 či 5 rokov som nejedol.

Prestal som jesť na niekoľko dní alebo som nepil žiadne tekutiny, bolo to prirodzené, bolo to pre mňa normálne. Neskôr bolo obdobie od mojich 11 do 17 rokov, kedy som jedol málo, jedol som veľmi málo a potom veľa, až do obdobia pred štyrmi rokmi. Niektorí priatelia, Jose a Lucia, absolvovali v Brazílii proces, ktorý sa nazýva breathariánsky proces, boli v Brazílii a ja som bol doma. Zavolali mi a povedali, že existuje proces, ktorý mi musia odovzdať. Tak to cítili. A pretože som nebol veľmi pripútaný k žiadnemu druhu praktikovania, boli to len husle, ako veľmi štruktúrovaná, klasická hudba. Keď mi zavolali, v tom momente som im povedal áno, chcel som prejsť tým procesom. A jediná vec, ktorú som vedel, bola tá, že nemám jesť 21 dní a počas prvých 7 dní nemám prijímať žiadne tekutiny. Trvalo nám rok, kým sme boli schopní urobiť to. Robili sme to na pobreží a ten proces, bol prvý a jediný, ktorý som absolvoval. Cítim, že breathariánsky proces nie je o tom prestať jesť, alebo o mnohých iných veciach, ktoré sa hovoria. Skôr cítim,

že 21 dňový breathariánsky proces vám čiastočne umožní spomenúť si na to najlepšie, čo máte vo svojom vnútri a na dôsledky takého blaha vo vašej prítomnosti.